

หนังสือดี.....ราชาธิราช

นำเสนอเมื่อ : 4 ต.ค. 2552

ราชาธิราช

ราชาธิราช เป็นหนังสือเดิมมีต้นฉบับเป็นภาษามอญ ซึ่งได้เคยแปลเป็นภาษาไทยตั้งแต่ก่อนเสียกรุงศรีอยุธยา ยุวกาแฟมาครั้งสุดท้าย ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้เสวยราชสมบัติเป็นปฐมกษัตริย์ของพระราชวงศ์จักรี ณ กรุงเทพมหานคร พยายามรวบรวมหนังสือและตำราต่างๆ ที่กระจัดกระจายหายไป ในยามสงคราม ทรงพระราชดำริว่า หนังสือเรื่อง ราชาธิราช เป็นหนังสือที่เคยได้รับการยกย่องมาแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการแปลและเรียบเรียงใหม่

เนื้อเรื่องของ ราชาธิราช นั้นยาวมาก ส่วนใหญ่กล่าวถึงการสงครามระหว่างราชอาณาจักรพม่าและ มอญ สันนิษฐานว่าเหตุการณ์เกิดในสมัยใกล้เคียงกับสมัยอยุธยาของไทย พม่าและมอญทำสงครามกันเป็นเวลานาน ในตอนต้น มอญมักเป็นฝ่ายชนะและพม่าเป็นฝ่ายพ่ายแพ้แล้วก็พิทรม กันไปบางเป็นระยะๆ

เริ่มตั้งแต่สมัยของ มະกะโทหรือสุโขทัยของประเทศไทย เชื้อสายมอญได้สืบต่อจากมะกะโทเรื่อยจนถึงพระยาช้างเผือก พระยาช้างเผือกมีราชบุตรนามว่า มังสุรมณีจักร แต่พระยาช้างเผือกไม่ชอบจึงเปลี่ยนเป็น พระยาน้อย พระยาน้อยมี มเหสี 2 พระองค์ คือนางตะละแม่ท้าวซึ่งเป็นลูกธิดาของพระยาน้อยมี พระราชโอรสนามว่า พอลลาวแกนท้าว และนางแม่เมยมะนิกเป็นหญิงสาวชาวบ้านขายเครื่องหอมขม รรมดา ทำให้ตะละแม่ท้าวไม่พอใจในตัวแม่เมยมะนิก เพราะถือเป็นคนแค่มุหิงงรรุมดาไม่ได้มีเชื้อกษัตริย์ เมื่อถึงเวลาอภิเษก ตะละแม่ท้าวไม่ยอมเข้าร่วมพิธีอภิเษกทำให้พระยาน้อยกริ้วมากแต่ยังระงับอารมณ์ไว้

เมื่อได้ฤกษ์อภิเษกตะละแม่ท้าวจึงไม่ได้รับการอภิเษก แต่งตั้งเป็นมเหสี และพระยาน้อยก็ได้เปลี่ยนพระนามใหม่ว่า สีหราชาธิราชแต่นิยมเรียกวว่า พระเจ้าราชาธิราช

ต่อมาพอลลาวแกนท้าวซึ่งเป็นพระโอรสของพระยาน้อยและนางตะละแม่ท้าวได้เฝ้าถามมารดาว่า ทำไมจึงไม่ไปเข้าเฝ้าเสด็จพ่อบ้าง ตะละแม่ท้าวได้ฟังที่พอลลาวแกนท้าวพูดก็ทรงแค้นยิ่งนัก จึงตรัสบอกพระราชโอรสว่า พ่อเจ้าเห็นญาติกวดหงส รักแม่เมยมะนิกมากกว่าตน เมื่อตรัสแล้วก็ทรงพระกัณแสงเมื่อพอลลาวแกนท้าวได้ทราบความทุกข์ของมารดาที่ทรงพระกัณแสงรำไหสงสารพระมารดา

อยู่มาวันหนึ่งพอลลาวแกนท้าวได้ไปเข้าเฝ้า พระเจ้าราชาธิราช ณที่เสวยซึ่งมีแม่เมยมะนิก ประทับอยู่ด้วยเมื่อพอลลาวแกนท้าวต้องถวายความเคารพที่เฝ้าแคนวามแม่เมย มะนิก เป็นแคสาวชาวบ้านธรรมดาจึงไม่ควรเคารพและคิดว่าเพราะอะไรจึงต้องไหว้เลยกตัญญูพระหัตถ์ถึงเสีย พระราชาธิราช ก็เสด็จพระทัยว่าอายุลูกคนเฒ่าคนเฒ่ามีม้วยยังไม่รักแล้วมันจะรักพ่อกับแม่เลี้ยงรีชั้ววันมันต้องคิดกลางพอ เมื่อมีงไม่ไหวก็ไม่ต้องเป็นพอลลูกกันอีก

เมื่อทรงดำริแล้วก็ตัดอาลัย พอลลาวแกนท้าว และสั่งให้ สมิงอายุกองปิน นำ พอลลาวแกนท้าว ไปประหาร พอลลาวแกนท้าวไม่คิดกลัวว่าถูกแทงกลับ รู้สึกแค้นจึงขอ สมิงอายุกองปิน ไปนมัสการพระมูเตตก่อนประหาร พอลลาวแกนท้าวได้อธิษฐานต่อพระมูเตตว่า ตัวข้านี้ไม่เคยคิดร้ายต่อบิดาของข้านี้แต่บิดาของข้านี้สั่งให้ประหารข้านี้เสีย ขาขอขมาบิดาให้ไปเกิดเป็นลูกของอัครมเหสีของ พระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง กษัตริย์พม่าเมื่อใดปฏิสนธิในครรภ์ของพระอัครมเหสีแล้วขอให้ทรงอยากเสวยดินใจกลาง เมืองหงสาวดีและเมื่อตัวข้านี้อายุได้ 22 ปี ขอให้ไปมาทำศึกกับพระบิดาของข้านี้ด้วยเทอญ พอลลาวแกนท้าวได้ถวายพระมาลาแก่พระมูเตต สมิงอายุกองปินก็นำตัวพอลลาวแกนท้าวไปประหารและได้นำ ความของ พอลลาวแกนท้าว ไปทูล พระราชาธิราช พระราชาธิราชทรงดำริว่าลูกคนนี้มีนาคิดจะผูกจิตพญาบาท ต่อเมื่อโตขึ้นไป มันต้องทำใหญ่ใหญ่ไกรธกัน เมื่อดำริแล้วก็เสด็จไปที่พระมูเตตและไดบนบานว่าถ้า ได้ทำสงครามจริงก็ขออย่าให้มันชนะผู้เป็นบิดาเลยและได้นำพระมาลาของตนที่บนพระมาลาของพอลลาวแกนท้าวอีกชั้น

ฝ่ายพม่าพระอัครมเหสีของพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องก็ทรงตั้ง ครุฑก็ทรงอยากเสวยดินใจกลางเมืองหงสาวดีตั้งที่พอลลาวแกนท้าวบนบานไว้และเมื่อครบกำหนดคลอดก็ได้อัพระราชา โอรสนามว่า มังรายกะยอจะวา เมื่อยังเยาว์ทรงพระกัณแสงเมื่อใดเสวยนมก็มีเสวย ใหญ่สมบัติแก้วแหวนก็มีหยด แต่ถาบบอกว่าจะเอาเมืองหงสาวดีมาให้ก็จะหยุดกันแสงแล ะทรงพระสรวลชอบใจ จึงเป็นที่ชื่นชมแก่ผู้ใหญ่ทั้งหลายมาก

เมื่อ มังรายกะยอจะวา มีพระชนมายุได้ 22พรรษาก็ได้มีเรื่องบ่อนำมันดินเกิดขึ้นทำให้มีเรื่อองขัดแย้งระหว่างมอญและพม่าก็ไเวลาที่ของพระราชโอรสของเมืองพมานาม มังรายกะยอจะวาจะได้อาศัยกับพระเจ้าราชาธิราชให้สมควรมดังใจ

วัดนี้เป็นวัดใหญ่และสำคัญมากในอดีต แต่ปัจจุบันเป็นวัดร้างจากหลักฐานพบว่า เมื่อพระยาโยธิษฐิระ ราชบุตรบุญธรรมของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ (ขุนหลวงพะงั่ว) ได้ครองเมืองกำแพงเพชร สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๑ ได้พระราชทานพระแก้วมรกต ให้มาประดิษฐานที่เมืองกำแพงเพชร จึงได้บูรณวัดนี้จากวัดเดิมให้ใหญ่โตสวยงาม

